

Va dir Manuel de Pedrolo:

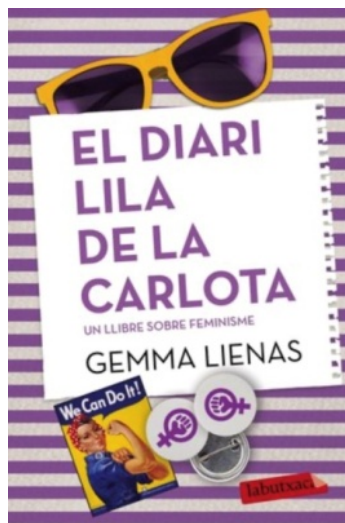
- “De nit, la lectura és més apassionada”.
- “Hi ha una lectura per a cada lector”.
- “Mai no sabem si falten pàgines o en sobren”.
- “Després d’un llibre en ve infal·liblement un altre”.
- “No cal que les lectures siguin solitàries”.
- “Mai no es llegeix prou encara que es llegeixi massa”.

Tot seguit teniu una tria de llibres: tres nivells de lectura segons l’edat, per combatre tota mena de virus.

Som-hi i passem-nos-ho bé!

Tàrrrega, març-2020

1) CAMINEM A PEU PLA

Al seu diari lila la Carlota hi escriu situacions masclistes, desigualtats i injustícies que veu al seu entorn. La seva padrina ha proposat observar el món amb “ulleres liles”

i comprova com moltes situacions quotidianes que semblaven inqüestionables són injustes i discriminatòries. La Carlota reflexiona sobre el mite de l'amor romàntic, les relacions amoroses, la cosificació de les noies, les desigualtats de gènere, la violència de gènere, els estereotips i prejudicis...

Selecció dels fets i pensaments que Anne Frank va deixar escrits en el seu diari. Ella, la seva família i uns amics, tots jueus, van viure amagats entre el 1942 i el 1944 en una casa d'Amsterdam, a

Holanda, país ocupat per Hitler. El text explica els sentiments i les experiències diàries que vivien en aquell amagatall, al final de la Segona Guerra Mundial, fins al dia que els nazis els van descobrir i els van portar a camps de concentració.

La ràbia emociona, ens fa trontollar, ens remou les entranyes. És un bon text perquè els adolescents reflexionin sobre l'assetjament; les víctimes, els maltractadors i els observadors. La Lolita Bosch ens explica les seves vivències com a

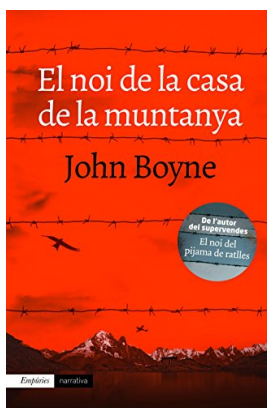
víctima del *bullying* fa més de 30 anys. Ha hagut de recórrer un llarg camí per poder-ho explicar.

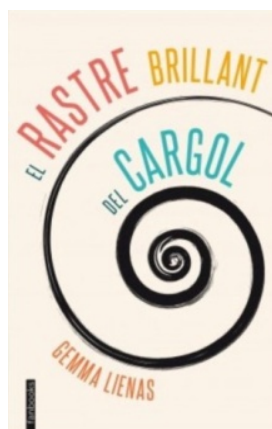
Asimov, un dels més destacats escriptors de ciència-ficció, és justament famós pels seus relats sobre robots. En aquesta obra ens descriu una societat futura en què els robots, lluny de representar una

amença per als éssers humans, es converteixen en els seus servidors més fidels, arribant, fins i tot, a suplir-ne les mancances afectives. Aquest és el cas de Robbie, un dels contes més tendres i aconseguits del seu autor. I també el de Sally, relat d'intriga on uns cotxes-robots, en correspondència al bon tracte rebut pel seu amo, el defensen de l'atac d'uns delinqüents.

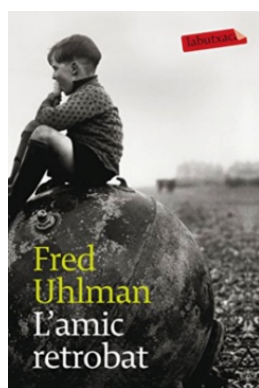
2) PUGEM PER LES ESCALES

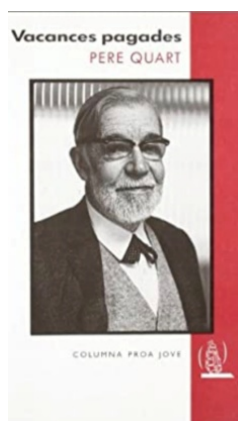
Quan el Pierrot es queda orfe, es veu obligat a deixar la seva casa de París i començar una nova vida amb la seva tieta Beatrix, que fa de minyona a casa d'una gent acomodada, al cim dels Alps bavaresos, a Alemanya. Però no és una època normal. Corre l'any 1935 i la Segona Guerra Mundial està a punt d'esclatar. I aquella tampoc no és una casa normal, és el famós Berghof, residència de descans d'Adolf Hitler. Ràpidament, el Pierrot serà acollit i tutelat per Hitler, que el llançarà a un món nou cada cop més perillós: un món ple de terror, secrets i traïcions, del quan no serà gens fàcil escapar...

Una novel·la fresca i dinàmica sobre un noi de 16 anys, en Sam, que té síndrome d'Asperger. En sap molt d'ordinadors però té pocs amics. A partir de la relació amb la Martina el seu món es capgira. Descobreix que la Martina està patint ciberassetjament sexual i busca la manera d'ajudar-la. Una novel·la detectivesca sobre l'amistat, l'amor, l'assetjament, la violència sexual...

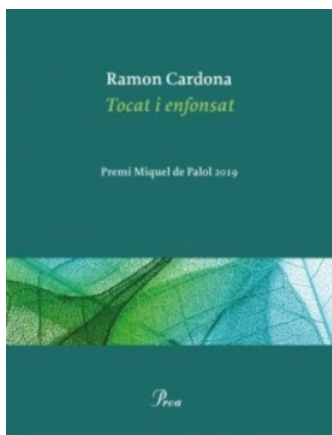

L'arribada de Hitler al poder el 1933 posa punt final a l'amistat de dos companys d'escola. Un d'ells és jueu, l'altre és membre d'una de les famílies més aristocràtiques de Suàbia. Al llarg d'un any ho havien compartit tot, però arriba un moment en què les seves diferències esdevenen insalvables. El jueu deixarà Alemanya per anar-se'n a Amèrica i oblidar allà el seu país nadiu i el seu gran amic. Trenta anys després, sense esperar-s'ho, el retrobarà novament.

Vacances pagades, de Pere Quart (Joan Oliver) és una poesia de lluita, de combat. Pere Quart fa una valoració moral de la seva trajectòria biogràfica a partir de la qual reflexiona críticament sobre la condició humana, la realitat que li ha tocat de viure i l'ofici i la funció del poeta. La ironia escèptica, present ja des del títol, dóna unitat a tot el recull.

3) AGAFEM L'ASCENSOR

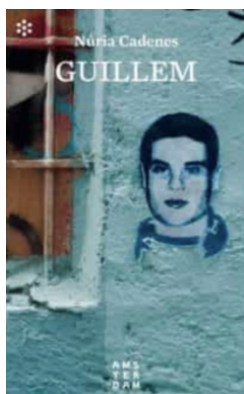
Els paisatges d'obaga, racons per a la infància i la família; les carenes, zones de risc i confrontació on hi ha les històries d'amor i la joventut; i les solanes, espais

tranquils de reflexió que «converteixen el poemari en un llibre d'autoajuda per guarir-se del fred de l'hivern», són els tres apartats que conformen *Tocat i enfonsat*, de Ramon Cardona, l'obra guanyadora del 42è Premi Miquel de Palol de Poesia.

El personatge que afirma haver matat Franco, Agustí Vilamat, neix el 1916 a Solsona. Aviat descobreix el gust per la lectura i pels secrets de la llengua, que no l'abandonarà mai. I així, uns anys més tard, baixa a Barcelona a fer de

corrector lingüístic, poc abans que esclati la guerra. Una guerra que no s'acaba el 1939, perquè Franco, cedint a les pressions de Hitler, declara la guerra als Aliats i travessa els Pirineus. I la primera acció bèl·lica de l'exèrcit franquista a França és de bombardejar el camp d'Argelers, on ha anat a parar l'Agustí. Què farà aleshores el jove enamorat dels diccionaris?

L'assassinat de Guillem Agulló és un esgarriós exemple de la impunitat amb què actua el feixisme, sota la protecció de les forces policiaques i del sistema judicial, i amb la vergonyosa complicitat d'una premsa que manipula

la realitat fins a l'extrem de presentar la víctima com a botxí. Aquesta novel·la documental ens submergeix en una València amb urpes i denuncia l'intent de soterrar viva una família. Núria Cadenes s'ha immers en el sumari del cas, en els diaris de l'època, en els records de la família i amics del Guillem i en els propis per mesurar la distància que hi ha entre la paraula «injustícia» i la paraula «dignitat». Ni oblit ni perdó.

L'abril de 1989, Maria-Mercè Marçal va publicar el volum *Llengua abolida* (1973-1988), que contenia, prologada, revisada i ampliada, tota la poesia que havia donat a conèixer prèviament als llibres *Cau de*

lluna (1977), *Bruixa de dol* (1979), *Sal oberta* (1982), *Terra de Mai* (1982) i *La germana, l'estrangera* (1985), amb l'afegit d'una secció de poemes esparsos de 1980-1982 i d'un últim llibre inèdit, *Desglaç*. Amb els anys, la poesia de Maria-Mercè Marçal — que gira sempre al voltant de la dona, de l'amor, de la terra i de la llengua mateixa que la nodreix — manté intactes la rotunditat i la vigència i una capacitat de commoció del tot excepcional.